AMSTERDAMS WEEKBLAD

ZAT. 2 DEC. nummer 25 50 ct.

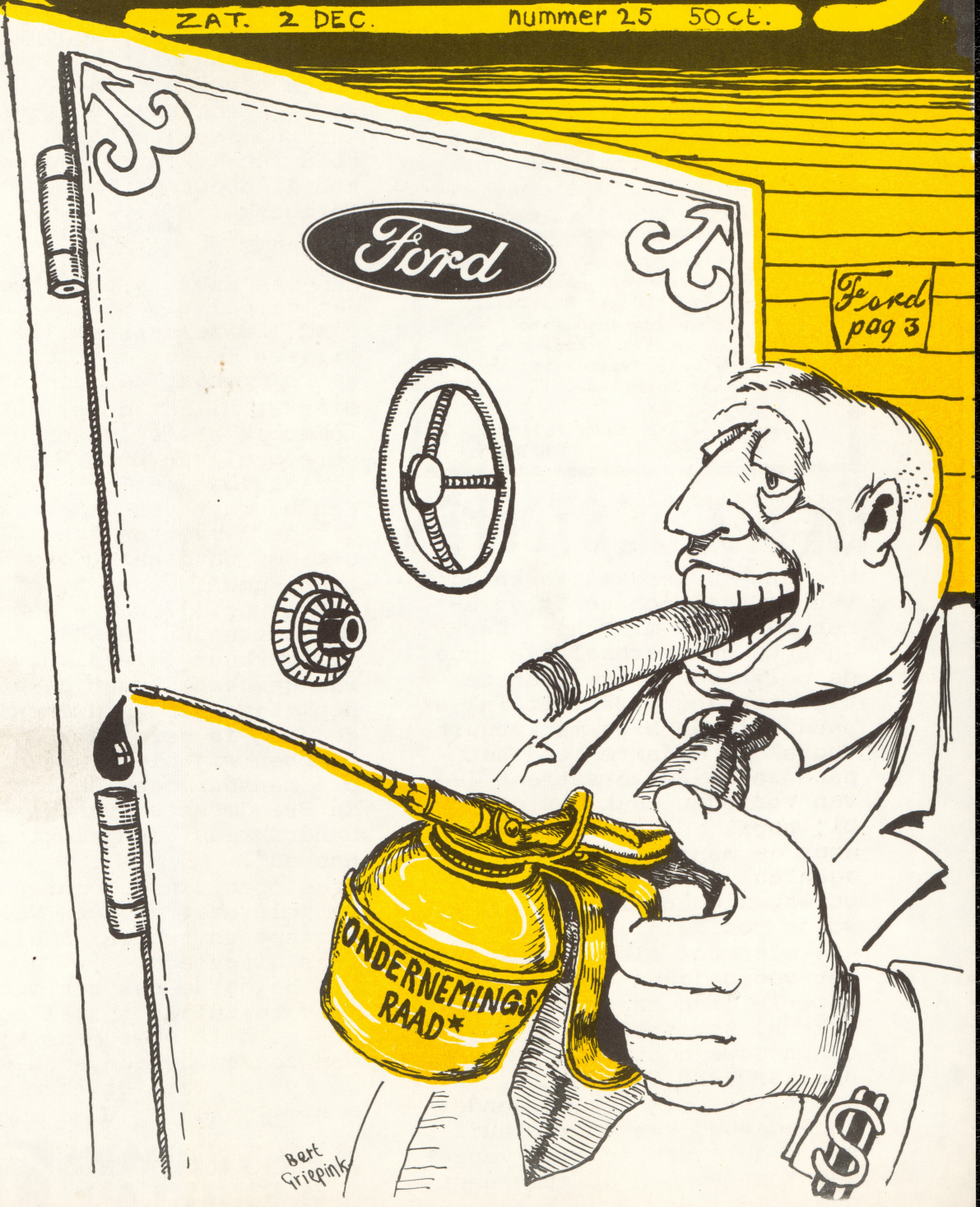

AMSTERDAMS WEEKBLAD

ernest annyas, pieter boersma, dick breebaart, auke bijlsma, hijn bijnen, steef davidson, josien eissens, fini van feggelen, bert griepink, ben jansen, jan de jong, michiel kassies rien knopper, lou van nimwegen janine schenkan, dick schuiling, jan smits, rob stolk, dik tuijnman tjebbe van tijen, madeleine de vries, ruurd de vries, wouter van de weijden, frits willemse, wim wovies, astrid x-been

Adres: Keizersstraat 2a 1 hoog
De kosten voor een abonnement bedragen ƒ 6,50 per kwartaal.
Storting op gemeente giro F5160 ten name van Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad.

tel: 763407
930302

KIJK UIT JE STOPPEN

Wie het Amsterdams Weekblad van vorige week heeft gelezen zal zich misschien herinneren het verhaal over hoe de politie zich de laatste tijd toegang verschaft in panden in de Nieuwmarktbuurt. Vooral de affaire rond het pand in de Keizersstraat 17 van verleden week was daarbij nogal in het ooglopend door de manier waarop de agenten van buro Warmoesstraat zich naast hun speurwoede ook blijken te ontwikkelen tot slopen en in het voorbijgaan elektra en waterleiding kapot maakten. Maar nu schijnen ze er weer een nieuwe hobby bij te hebben: STOPPEN VERZAMELEN. Dit blijkt uit het volgende: zondagavond kwamen we thuis na de hele dag te zijn weggeweest en vonden de etagedeur wagewijd open. Onze bovenburen vertelden ons dat 3 geuniformeerde agenten van het buro Warmoesstraat die avond weer eens alle etages met een bezoek vereerd hadden.

Onze deur hadden ze gewoon opengebroken en toen zijn ze in de keuken, waar het stoppenkastje zit, hun verzameling gaan uitbreiden. Bij 't verlaten van de etage lieten ze de deur gewoon openstaan. We begrepen er niets van; 2 dagen tevoren hadden immers de twee sociaal werksters van "De Boomsspijker" een onderhoud van 1½ uur gehad met hoofdinspecteur Vos van buro Warmoesstraat...

TOLERANTER

Hen was daarbij toegezegd dat de politie wél in ons pand (Keizersstraat 17) zou blijven komen, maar onze étage toleranter zou behandelen. Hieruit blijkt de slechte kommunikaatsie tussen het personeel van buro Warmoesstraat (of niet?)
Een bewoner van de overkant, die de 3 agenten zondagavond uit het pand naast ons had zien komen, vroeg ze of ze óók in nr. 17 waren geweest. Dat ontkenden ze. "Ja," zei de overbuur (die al boven was geweest) "want de stoppen zijn daar verdwenen en de deur is geforceerd."
"Hebben wij niet gedaan, maar die mensen mogen op last van de Brandmeester van de Prins Hendrikkade geen elektra hebben".
Afgelopen dinsdagochtend zijn we zelf naar de heer Vos toegestapt en hebben we alles eens uitgelegd.
Hij beloofde ons een onderzoek te zullen instellen en als we ooit weer eens klachten zouden hebben, dan konden we rustig weer bij hem aankomen...!

fred & petra verveer

FORD WIJST DE WEG

16.45 uur dinsdagmiddag 28 november, Hotel Zee en Duin Noordwijk:: Onder leiding van bedrijfspsycholoog drs.C.E. Sanders (uiterst rechts met bril) worden de ondernemingsraadsleden van Ford Nederland tijdens een 4 daagse cursus getraind in "het goede samenspel tussen arbeid en kapitaal". Het groepje rond de tafel speelt op dit moment een 'vergader-situatie', de anderen zijn waarnemers en leveren op bevel van de bedrijfspsycholoog kommentaar hierop. Om 18.00 uur begint het diner. 'S avonds wordt er van 19.15 tot 21.00 over "de ontwikkelingsfasen van de mens" gesproken..... Eén lid van de ondernemingsraad weigerde aan deze cursus mee te doen en bleef met zijn collega's in de troep van de Ford fabriek in Amsterdam zitten.

OP 17 NOVEMBER WERDEN ER VOOR HET EERST ONDERNEMINGSRAADVERKIEZINGEN GEHOUDEN BIJ DE N.V. NEDERLANDSCHE FORD AUTOMOBIEL FABRIEK IN AMSTERDAM (BIJ DE HEMBRUG) MET "ECHTE STEMHOKJES EN EEN KANIDATENLIJST"...

De voorgaande jaren ging het wat minder omslachtig en werden de ondernemingsraadsleden door de vakbonden aangewezen. Er werken zo'n 1400 man bij Ford en er moesten 17 ondernemingsraadsleden gekozen worden: 11 vertegenwoordigers van de produktie, 4 van het kantoor en 2 van de bazen. Het voorzittersschap is zo als bij de wet geregeld in handen van de direkteur R.P. Peddemors. Voor de verkiezingen schreef direkteur Peddemors een vaderlijk stukje in het personeelsblad 'Ford-Flitsen', waarin hij het had over ' gegroeid samenspel tussen direktie en ondernemingsraad', over 'mondigheid en spreiding van bevoegdheden', en besloot hij met een oproep om 'te bouwen aan een toekomst waarin een duidelijke plaats zal zijn voor de mens in onze onderneming'.

De lijst van kandidaten werd via de vakbonden opgesteld. Heel summier was de mogelijkheid voor niet georganiseerden

opengelaten om zich als kandidaat op te geven. Ter voorbereiding van de verkiezingen werden er 's avonds twee vergaderingen van de gezamenlijke vakbonden gehouden in het vakbondsgebouw in de Henri Polaklaan. Daar waren per keer zo'n 60 man aanwezig. Er kwamen 25 kandidaten uit de bus. De rangorde van de kandidaten werd om nogmaals het personeelsblad 'Ford-Flitsen' te citeren bepaald door een: 'doordachte en ingewikkelde procedure', met als resultaat dat de meeste oud-ondernemingsraadsleden weer bovenaan de lijst kwamen. De uitslag van de verkiezingen was verrassend. Nummer 1 de lijsttrekker kreeg 47 stemmen, nummer 2, 57, de rest een stemmenaantal varierend tussen de 40 en 20, met als uitschieter nummer 5(een turk) met 97 stemmen. Meest opzienbarend was echter het stemmenaantal van nummer 14 (in principe een onverkiesbare plaats, want er mogen maar 11 mensen van de produktie in), hij kreeg 224 stemmen. Deze man had zichzelf kandidaat gesteld en daarbij niet onder stoelen of banken gestoken dat hij het gangbare spelletje niet wenste mee te spelen.

ONDERNEMINGSRAADVERKIEZINGEN

tekening uit personeelsblad 'Ford Flitsen'

Toen de eerste daad van de nieuw gekozen ondernemingsraad was een 4-daagse trainingskursus alleen voor o.r.-leden in Noordwijk aan Zee te organiseren, weigerde hij mee te gaan. Hij was niet geinteresseerd in de 'menselijke toekomst' van direkteur Peddemors, maar in de verandering van het dagelijks leven van zijn kollega's en zichzelf. Hieronder volgt de weergave van een gesprek met hem:

Hotel „Zee en Duin" is prachtig gelegen aan de Koningin Astrid Boulevard, op de top der zeeduinen. Schitterend uitzicht over duin, bos, strand en zee. Gezellige eet- en conversatiezalen. Uitstekende keuken. Bijna alle kamers met balkon. Mooi terras. Ruim parkeerterrein.

Detail uit de reclame folder voor 't hotel.

Personeelschef Peters zei over die ondernemingsraad training: "Dan kunnen jullie in een sfeer van totale ongestoordheid vergaderen en loskomen van het dagelijks leven in het bedrijf, bij AJAX doen ze dat ook, op retraite gaan". Er wordt altijd bezuinigd in het bedrijf en nu met de nieuwe ondernemingsraad is het: 'naar buiten jongens' , Ford betaalt! Een ander argument van personeelschef Peters was dat de ventillatie hier in het bedrijf ook niet geschikt was om te konfereren. **De ondernemingsraad is een oliekan om de scharnieren van de brandkast te smeren.** Ik ga niet mee naar dat hotel in Noordwijk, ik blijf met m'n kollegaas in de troep zitten. Jarenlang is de ondernemersraad hier in de hokuspokus sfeer gehouden, er werd nooit een agenda openbaar gemaakt. Op alle mogelijke manieren werd je als je in de ondernemingsraad zat ingepakt. O.R.-leden werden plotseling bevorderd; dat dat bij hun kollegaas prikte, kan je wel begrijpen. Er zijn allemaal zaken hier in het bedrijf die eerst geregeld moeten worden voordat je daar aan het strand gaat zitten praten:

Bedrijfspsycholoog Sanders op de rug gezien tijdens het vergader-spelletje. Alles wordt op de band opgenomen voor analiese achteraf. Op de achtergrond het bord waarop de zgn. 'flappist' trefwoorden en thema's uit de diskussie noteert. Met deze amerikaanse 'organisatie ontwikkelings methodes' worden de o.r.-leden geleidelijk ingepakt.

BEVOORRECHTING

Ze zijn nu al 5 jaar bezig met de zg. 'integratie', het wegwerken van de tegenstellingen tussen het produktiepersoneel en het kantoorpersoneel, maar er komt geen moer van terecht. Het is bijvoorbeeld nog steeds zo dat de mensen van de produktie bij ziekte hun eerste verzuimdag niet uitbetaald krijgen. De mensen op het kantoor wel. Het produktiepersoneel begint om 7.45 uur, het kantoorpersoneel om 8.15 uur, maar ze gaan wel op dezelfde tijd naar huis. Dan heb je de prikklokken. Het kantoorpersoneel hoeft niet te klokken, dat is een diskriminerende toestand. Stel dat je te laat komt. Om 7.45 uur komt er een vogel van de tijdschrijverij die haalt de kaarten op. Degene die er niet is, krijgt een rooie kaart in zijn vakje. Als ie dan komt, moet hij met die rooie kaart (bedacht door de psychologen) door het bedrijf tippelen naar het kantoor, daar wordt de kaart afgetikt.
Met die kaart loop je dan in het bedrijf naar je direkte chef en die vult je dan op de loonlijst in (die klok is een overbodige dubbele kontrole). Trouwens je loopt ook nog eens keer in je eigen tijd naar die klokken toe, want ze staan overal in het bedrijf verspreid. Als je nou in de 'paint' of de 'polynormloods' werkt moet je een heel eind over het bedrijfsterrein lopen. De mensen van het kantoor zitten recht tegenover de poort, de meeste van hen komen ook met de auto. Voor de andere is het om kwart voor vijf dringen bij de klok en hollen naar de bus om een plaatsje te krijgen. Er zijn te weinig bussen van het GVB. Je staat de hele dag te werken en dan moet je nog opgepropt in die bus staan ook. Er kunnen makkelijk twee bussen extra bij, maar ze verrekken het om dat te regelen.

'S morgens om half tien is er koffiepauze dan komen ze langs met een wagentje met koffiekannen, maar de band wordt niet stopgezet, zoals bij de 'trimlijn' die blijft doorlopen, de mensen daar komen dan door de koffie 3 wagens achter en moeten dan proberen de machine weer in te halen: een echte 'modern-time' sfeer, je weet wel die ouwe film van Charlie Chaplin. Tussen de middag worden er warme maaltijden verstrekt, die moet je in een half uur zien

weg te werken, inklusief heen en terug lopen naar de kantine. Zelfs volgens hun eigen 'arbeidsdeskundigen' heb je minstens 40 minuten nodig om een warme maaltijd te verwerken. Maar bij de Ford zitten ze met alles onder het minimum. 'S middags is er thee op het kantoor, voor het produktiepersoneel niet. Wij kunnen een blikkie Cola voor 60 cent uit de automaat nemen. Juist de inproduktieve krachten die op het kantoor zitten worden bevoordeeld ten opzichte van de produktiearbeiders.

Dat verschil, zeggen ze bij de direktie, zit 'm in mensen op uurloon(produktie) en maandloon. Om dat verschil dan wat weg te werken is er een zg. 'Sociaal Fonds', daar kan je voor ƒ 1.50 per maand lid van worden, dan krijg je voor die eerste ziektedag ƒ 21,- betaald en voor elke daarop volgende ziektedag het grootse bedrag van 1 gulden.

Dat is dan om de teruggang in je loon 20% tijdens ziekte goed te maken. Dat 'Sociaal Fonds' is er omdat de direktie zelf te kort schiet, maar ze hebben er wel een grote stem in. De direktie heeft ook die regeling van die niet volledig vergoede ziektedag bepaald. Dat is nu het stropje om je nek om je ervan te weerhouden ziek te worden. Juist als de mensen ziek zijn, moeten ze meer geld krijgen voor extra versterkend eten en zo. Van dat fonds worden ook nog wat vakantiehuisjes bij Lage Vuursche betaald, maar er zit nog een dot poen in waar je niks over hoort.

Het loon van de meeste produktie arbeiders ligt bij de Ford zo op ƒ 6,30 bruto per uur. Het loonverschil met je direkte chefs is enorm groot. Vroeger waren de chefs meestal opgeklommen uit het bedrijf zelf, tegenwoordig komen ze vaak van buiten. Alles gaat hier met mondjesmaat, zo krijgen de mensen die in ploegendienst zitten (portiers, ketelhuis, onderhoudsdienst) een ploegentoeslag van 13%, terwijl het op de meeste andere bedrijven 15% is. Waar ze natuurlijk niet krenterig mee zijn is het uitkeren van de winst. De afgelopen jaren keerden ze 27 tot 30% aan de aandeelhouders uit. Alleen het laatste jaar washet lager zo'n 10%, dat kwam vooral door de stakingen in Engeland. Het bedrijf heet wel Ford Nederland, maar het is voor ruim 90% in amerikaanse handen.

Ze verschuilen zich hier ook altijd achter hun amerikaanse opdrachtgevers, als misstanden in het bedrijf 'niet direkt' opgeheven kunnen worden. Wat ze doen is de mensen in de sijk drukken. Verleden jaar is de oude betonnen bedrijfsvloer eruit gehaald en is er nieuwe ingelegd. Dat kostte kapitalen, maar een aparte hoek voor de mensen om even uit te rusten, hun blaasje te nemen, kon er niet van af.
Nu moeten de mensen met hun kont op een kouwe trap gaan zitten. Vooral voor de mensen die de hele dag met hun pak in de warmte van de spuiterij staan, is dat geen doen. Ze houden er op die manier nog aambeien aan over, die overgang van warm naar koud. Douches en toiletten zijn een totaal vervuilde pokkebende. Ze zijn zo gebouwd, dat je ze haast niet schoon kan spuiten.

GASTARBEIDER

Zoals overal, wordt het lulligste werk in het bedrijf door gastarbeiders opgeknapt. Er werken een paar honderd mensen uit het buitenland, voornamenlijk Turken en Spanjaarden. Zij doen het werk

VERVOLG PAG 10

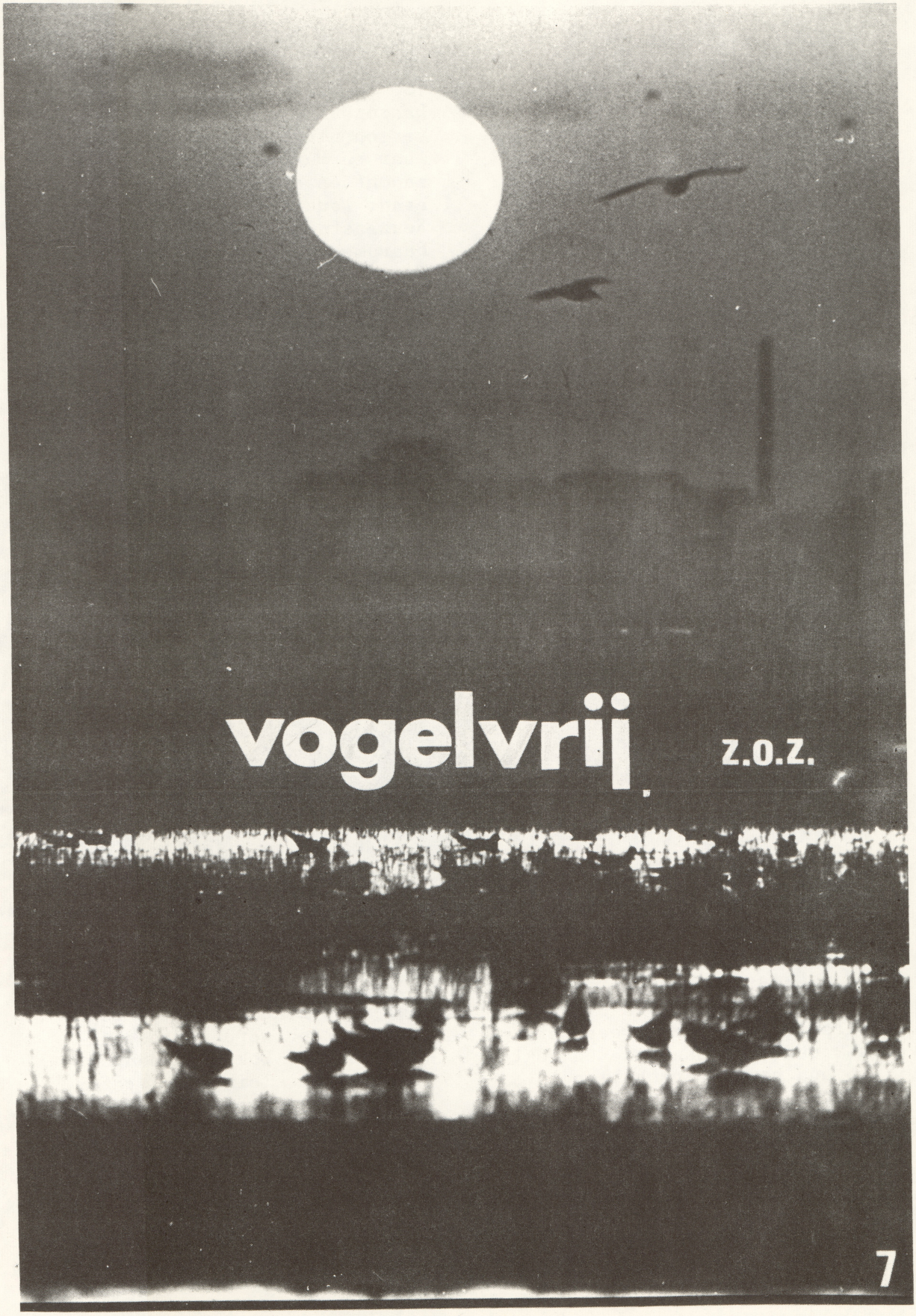
vogelvrij
Z.O.Z.
7

VERVOLG VAN PAG. 7

Wie met de trein van Amsterdam naar Haarlem reist, passeert 'n uitgestrekt moerasachtig terrein dat tot de rijkste vogelgebieden van Nederland behoort. Sinds 1955 wordt de zuidelijke oever van het Noordzeekanaal tussen Halfweg en Sloterdijk opgespoten met zand en modder. De bedoeling was om hier een uitgestrekt industrieterrein aan te leggen, maar tot dusver toonden slechts enkele industrieën (Mobil, Euromin)belangstelling. Véél belangstelling toonden daarentegen allerlei soorten vogels, waaronder een aantal zeer zeldzame.

Tot dusver zijn er al meer dan 100 vogelsoorten gesignaleerd. Daaronder zijn indrukwekkende verschijningen als Kluut, Lepelaar en Purperreiger en zeldzaamheden als Klapekster, IJseend, Woudaapje, Roodhalsfuut, Reuzenstern, Blauwborst en Baardmees.
Van de roofvogels worden Bruine Kiekendief, Blauwe Kiekendief, Torenvalk, Velduil en Steenuil er regelmatig gezien. De kleinste Europese valk, het Smelleken, verschijnt elk najaar op doortrek van zijn broedgebied in Scandinavië naar Zuid-Europa,

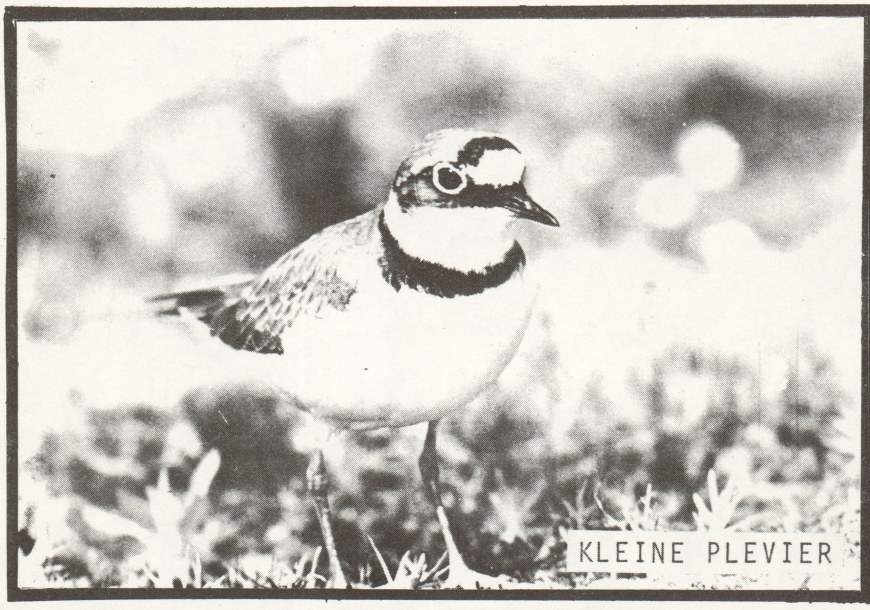

KLEINE PLEVIER

Waadvogels en eenden vonden er een schitterend voedselgebied in de ondiepe plassen, zangvogels namen bezit van de uitgestrekte velden met zeeasters, net een moerasandijvie en lokten op hun beurt verschillende soorten roofvogels aan. Momenteel is het Noordzeekanaalgebied na de Waddenzee, Zeeuwse Delta en de Flevopolders waarschijnlijk het rijkste vogelgebied van Nederland. Trouwens, ook plantenliefhebbers kunnen er hun hart ophalen.

waar hij overwintert. Van verschillende vogelsoorten in het Noordzeekanaalgebied zullen veel mensen de naam niet eens kennen; toch worden Breedbekstrandloper, Bokje, Groenpootruiter, Porseleinhoen, Frater en Waterrietzanger er regelmatig gezien.

Overigens was het gebied ten westen van Amsterdam ook al vóór het opspuiten een fraai terrein voor vogels. Toen was het vooral een broedgebied voor weidevogels (b.v. Tureluur,

Grutto en Kievit). Nu gebruiken de vogels het ook als voedselgebied op de trek, of om er de winter door te brengen, wat elders vaak al onmogelijk is geworden.

Het zou schitterend zijn als 'n fors deel van het opgespoten terrein bewaard zou blijven als reservaat voor de vogels en voor de planten. Ook voor hén vormt de vestiging van industrieën een levensgevaarlijke bedreiging!!

Vraag aan de lezers van 't AW:

Waarom kiezen deze vogels juist dít opgespoten terrein voor hun verblijf, terwijl er in Nederland zoveel opgespoten terreinen zijn op dit moment? Welke situatieve omstandigheden en voorwaarden stimuleren dit vogelgebeuren?

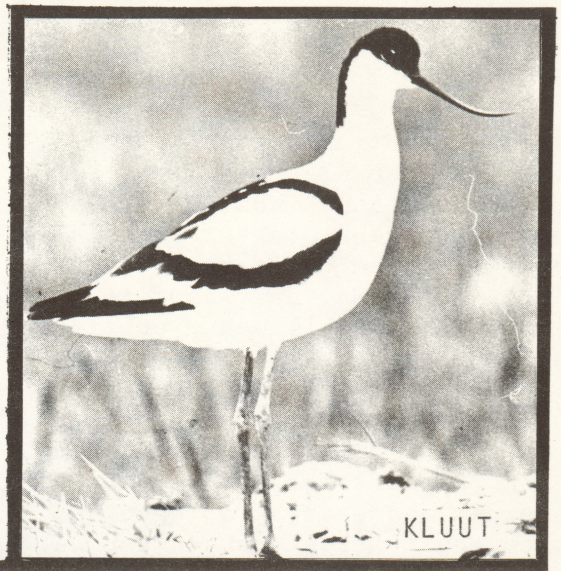
KLUUT

LEPELAARS

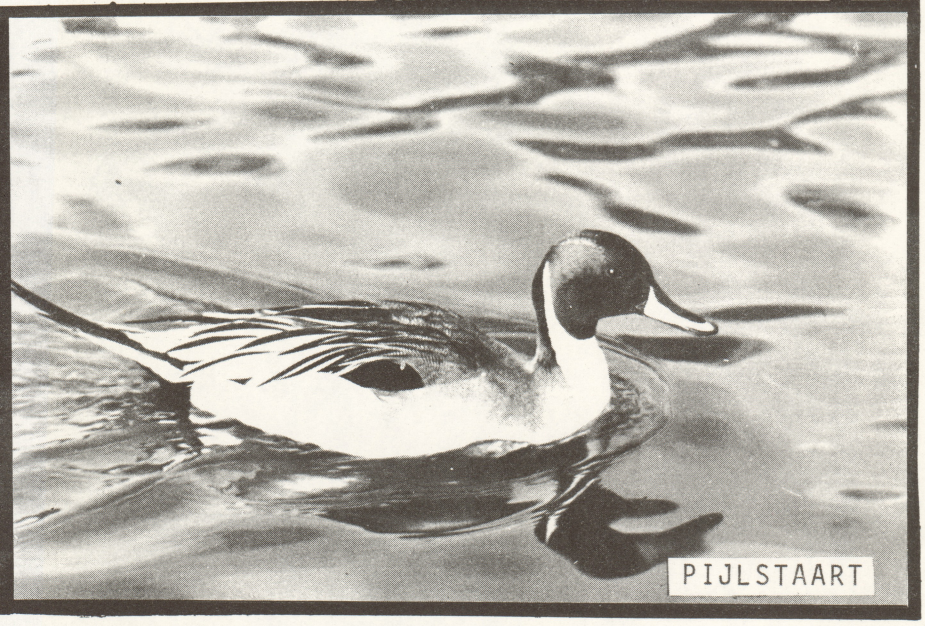
PIJLSTAART

Bijstaande foto's werden gemaakt door Wim Wovies, caféhouder in de Kerkstraat, die elke week vogels gaat fotograferen in het Noordzeekanaalgebied.

OP 14 DECEMBER moeten de geverbaliseerden van de rel in de Nieuwe Hoogstraat(zie AW nr 19) voor de rechter verschijnen. OM 2 UUR in de zittingszaal van de 2de kamer van het Paleis van Justitie, Prinsengracht 436. K O M T A L L E N ! ! ! ! !

vervolg van pagina 6 Ford

in de body-bouw, staan ze de hele dag met een zwaar puntlasapparaat in een soort kooi en ze werken ook in de spuiterij. Die mensen worden regelmatig op loodvergiftiging gekontroleerd en dat zal wel niet voor niks zijn. De Turkse en Spaanse kontraktarbeiders krijgen een week extra betaalde vakantie om hun familie te kunnen bezoeken, maar voor de Surinaamse en Antilliaanse arbeiders die hier vaak ook op kontrakt zijn, wenst de Ford niet zo'n regeling te treffen. Ze beroepen zich er dan op dat zij een nederlands paspoort hebben. Bij de ondernemingsraadverkiezingen waren een heleboel mensen van de ouwe hap die er geen buitenlanders in wilden hebben(in de o.r.). Ze zeiden . dat dat taalmoeilijkheden zou geven. In het personeelsblad van 6 oktober stonden allemaal opmerkingen over deelneming van 'buitenlandse vertegenwoordigers' in de o.r., waarbij allerlei verkapte diskriminerende opmerkingen gemaakt werden over 'absoluut aanpassen aan onze maatschappij', dat ze in 'subkommissies beter op hun plaats' zouden zijn, enz., enz. Deze opmerkingen waren niet in het spaans- en turkstalige deel van het personeelsblad opgenomen.

96 AUTO'S PER DAG

De dagproduktie is nu zo'n 96 wagens per dag. Soms worden er meer gedraaid, maar dat wordt zo link gespeeld dat je er niks van merkt. Voor het zelfde loon sta je dan meer te produceren. De truck-bouw afdeling staat nu al een tijd stil, daarvoor hadden ze een verkeerd marktonderzoek gedaan. Het belangrijkste deel van het werk is hier echter het grote onderdelen magazijn.
In Noordwijk zitten ze nu samen met de direkteur, de personeelschef en een bedrijfspsycholoog in hotel Zee en Duin te oefenen hoe ze prettig kunnen samenwerken, wordt er gepraat over 'hoe vertalen we de wet op de ondernemingsraden in konkrete taken voor onze o.r.'. doen ze 'kommunikatie-oefeningen in spreken en luisteren', in plaats dat de mensen in het bedrijf zelf bezig zijn de problemen door te praten en te bekijken hoe we gezamenlijk als arbeiders (en niet met de direktie) daar iets aan kunnen doen■ Ford IDEEËN=VOORUITGANG

Abonneren.....

De kosten voor een abonnement bedragen ƒ 6,50 per kwartaal. (bij vooruitbetaling)
Storting op gemeente giro F5160 ten name van Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad

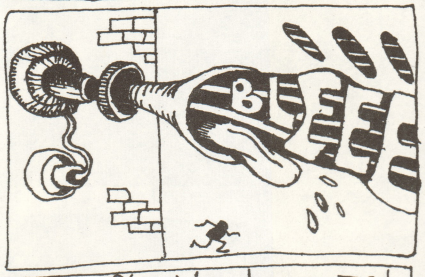

Schaft. Vandaag zal de baas een belangrijke mededeling doen

MAAR DE BAAS HEEFT BUITEN DE VAKBOND GEREKEND, WANT....

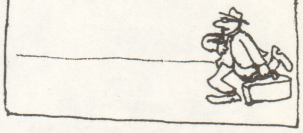

Nadat de fabriek 'n tijdlang in handen van het personeel is,

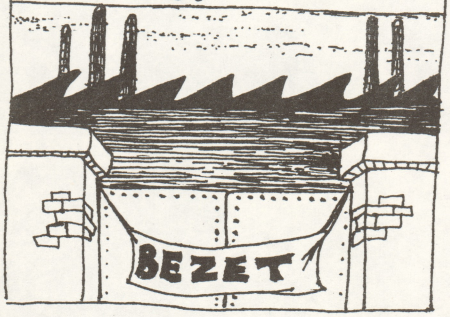

komt de directie met de vakbond tot overeenstemming ....

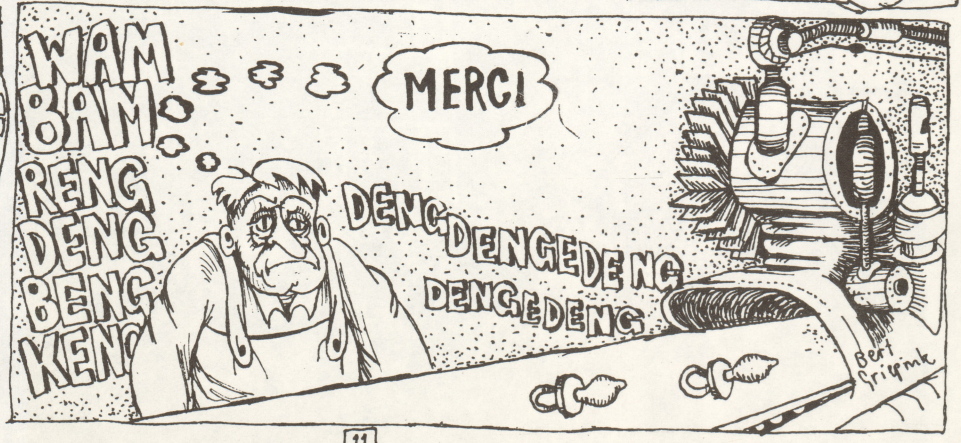

„RUIGOORD"

het dorp wordt onder zand bedolven voor een chemies industriegebied

20 woningen zijn al op last van de gemeente amsterdam gesloopt

nieuwe woningen 7 tot 10 jaar oud staan dichtgetimmerd. in het dorp

heerst onzekerheid of de plannen nog wel doorgaan.kom naar ruigoord!

Hoera, Bickerseiland gaat bouwen

Bekendmaking
volgens
de wet
'Ruimte is van ieder'

Vanaf maandag 4 december zal overeenkomstig de bepalingen zoals omschreven in de wet 'ruimte is van ieder' het bouwplan omvattende 18 woningen en 4 bedrijfsruimtem in het praathuis te bezichtigen zijn.
Een ieder die vóór het plan is, kan aanbevelingen richten aan het buurtkommitee westelijke eilanden p/a Y. Hoekema, Bickersgracht 74.
met deze kennisgeving voldaan te hebben aan het gestelde volgens de wet 'ruimte is van ieder'
bewonerskommitee
Westelijke Eilanden

*

Personen die bezwaren tegen het bouwplan hebben, kunnen volgens de verouderde wet op de ruimtelijke ordening hun bezwaarschrift richten aan hun kollega's van B&W. Stadhuis, O.Z. Voorburgwal 51.

DE FOTOMONTAGE VAN DE TOEKOMSTIGE SNELWEGEN RONDOM WATERGRAAFSMEER OP DE 8E VERDIEPING IN HET WIBAUTHUIS IS VERWIJDERD. ZIE A.W. 22&23.

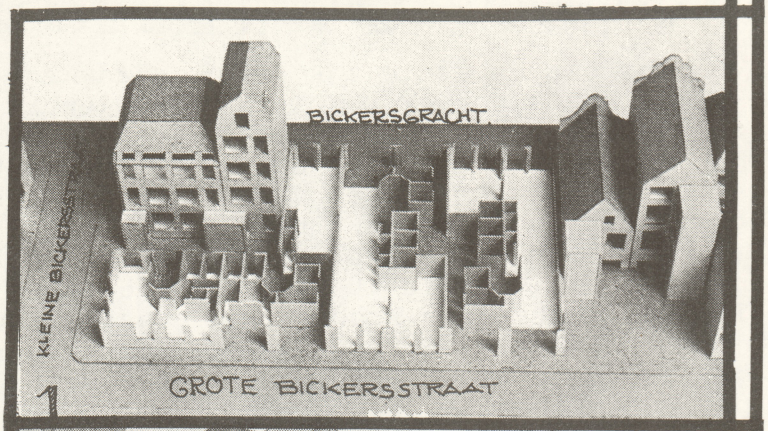

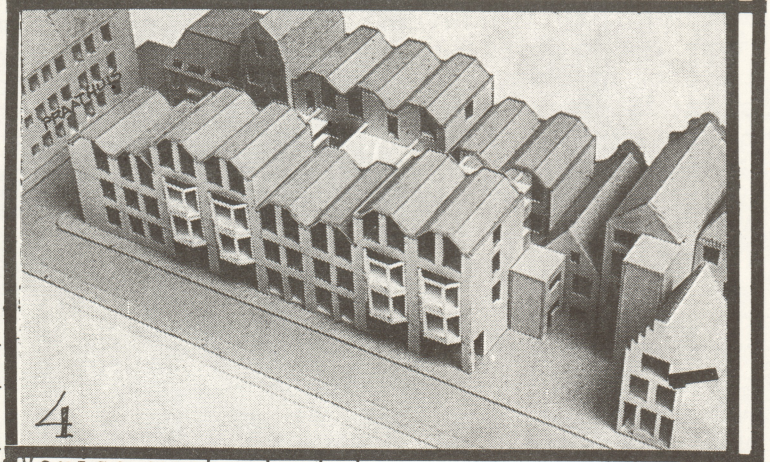

Vorige week plaatsten we een onduidelijk kaartje hoe in Ruigoord te komen. Deze week beter. Op weg er naar toe komt u langs de aanplant voor het rekreatiegebied Spaanderswoud, waar landschapsarchitekten met bulldozers bezig zijn het weidelandschap tot iets "moois" om te ploegen. Kontaktadres: H. de Jong Ruigoord 15.

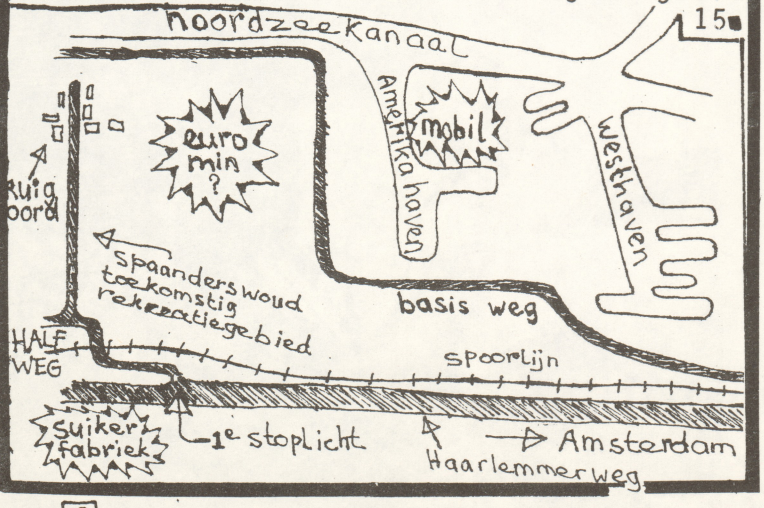

HUISUITZETTING

Volgens een gemeentelijk perskommunikee komen er per week zo'n 400 surinamers Nederland binnen waarvan ongeveer de helft zich in Amsterdam vestigt. Dat zouden er dus per maand in amsterdam 800 zijn, per jaar 10.000, in 10 jaar 100.000. Hetis een koud kunstje om feiten zo te verdraaien dat ze in je eigen kraam te pas komen. Wat bv. niet vermeld wordt is hoeveel surinamers er na korte tijd weer teruggaan omdat ze niet in staat zijn om hier een redelijk bestaan op te bouwen.
Een sterk staaltje van tendentieuze voorlichting leverde de gemeente met een voorlichtingsbrief aan de bewoners van de Transvaalbuurt, toen kort daarvoor spanningen waren ontstaan tussen nederlandse en surinaamse bewoners.(zie voor meer hierover A'dams Weekblad nr.18) In die bewonersbrief stond:"Evenals elders in de stad is het beleid in de Transvaalbuurt erop gericht een zo rechtvaardig mogelijke verdeling van woonruimte in de distributiesektor te verzekeren". M.a.w., die kolere-surinamers komen jullie woonruimte hier wegpikken! Zo reageerden een aantal buurtbewoners dan ook. Gelukkig niet alle, en ook de werkgroep leefbaarheid transvaalbuurt stelde zich op achter alle mensen die uit woningnood kraken. Toen de gemeente gewoon doorging met bewoners uit hun huizen te halen, maar bovendien een gezin met kleine kinderen(zie foto boven) in een pension wilde opbergen, vonden een groot aantal mensen het welletjes. Op de dag dat het huis ontruimd zou worden stond het huis volgepakt met mensen die de ontruiming daadwerkelijk wilden verhinderen. De politie voerde daarop een manoevre uit die niet zou mis-

VERVOLG PAG 15 →

staan bij bv. een vliegtuigkaping, maar die in dit geval volledig misplaatst was. Ze kwam met een 60 man sterke politiemacht aanzetten, en stelde zich dreigend in de straat op. Het was voor de buurtbewoners die aan de overkant van de straat stonden te kijken (zoals in de oorlog de mensen stonden te kijken hoe de joden werden weggevoerd) duidelijk wat daar aan de hand was. Daar was een groep surinamers bezig zich te vergrijpen aan woonruimte waar anders een hollands gezin in zou kunnen wonen. Zo drukte een politieagent het ook uit. Nadat tenslotte de verdedigers zich zonder geweld naar het politiebureau hadden laten voeren, werd de woning van binnen onbewoonbaar gemaakt.
Conklusie van de verdedigers: De volgende keer laten we er ons niet meer zo uit halen. Dan vechten we terug!

DE UIT HUIS GEZETTE MOEDER MET KINDEREN

HERHUISVESTING

"Eerst kreeg ik een huis aangeboden dat te duur was, toen één dat helemaal niet leeg was, van het volgende bestond het nummer gewoon niet en het 4e, het laatste tot nu toe, was uitgebrand! We wachten nu dus op de 5e aanbieding," zegt de Heer D. Segerius die momenteel Keizersstr. 2 I hoog woont met vrouw en peuter. "Die zou voor de variatie onder water moeten staan."

De herhuisvesting van de bewoners van de Nieuwmarkt, die weg moeten voor de aanleg van de tram (.....) is in volle gang. Velen zijn al vertrokken (daarover binnenkort!) en velen wonen nog in de buurt.
In het pand Keizersstraat 2, in de buurt bekend als "Hotel de Bank" is nog niemand weg. Dat er niets aangeboden is kan men niet zeggen, maar tevreden mensen wonen er niet.

OP DE BEGANE GROND woont de familie Ching: man en vrouw, die 2 maanden geleden 'n woning in de Tilanusstraat 61 III aangeboden kreeg. Het was een 2-kamerwoning + zolder die een huur deed van ƒ 87,50 p.m. Zij wilden het wel hebben, maar de huisbaas maakte bezwaren. Het CBH liet het pand vorderen en de rechter wees het toe aan de fam. Ching. Op de zitting bleek dat deze huisbaas (.....) de woning al 5 keer geweigerd had te verhuren aan CBH-gegadigden. Hij heeft er waarschijnlijk zo z'n eigen plannetjes mee. Ondanks de uitspraak weigert hij tot op de dag van vandaag de sleutel af te geven!!!

OP DE 1E ETAGE wonen Don en Mabel Segerius + kleintje. Met hun verhaal begon dit artikeltje.

z.o.z.

OP DE 2E ETAGE woont Mevr. Tamminga met haar zoontje Frank. Zij kreeg een woning aangeboden op de James Rosskade 24 (bij het GAK-gebouw), een 3-kamerwoning voor *f* 120,- per maand. Maar daar haar zoon in de buurt op school zit en zij in West niemand kent weigerde ze deze eerste aanbieding.
Het CBH accepteerde de weigering op deze gronden niet (ja, het CBH bepaalt waar je wonen zal!) en liet haar weten dat 't huis voor haar gereserveerd werd en zij dus geen nieuwe aanbieding zou krijgen!
GA MAAR NAAR HET LEGER DES HEILS

Mevr. Tamminga plaatste toen 'n advertentie in Het Nieuws van de Dag, waarin ze woningruil voorstelde met iemand uit de N.M.-buurt. Zij kreeg er 20 reakties op. Een huisje in de Barndesteeg leek haar wel. De volgende dag ging ze op de fiets naar de eigenaar, de Cooperatieve Woningbouw Vereniging in Osdorp, om de sleutel te halen.
Toen ze daar kwam vertelde men haar dat het huis alweer weggegeven was. "Dat kan niet," zei ze, "het is voor me gereserveerd!" Tóch was het er niet meer...!
Juffrouw Stranger, leidster van het buurtcentrum De Boomsspijker, belde voor haar naar de ambtenaar van Herhuisvesting, de heer **VAS SEUR**, die bevestigde dat dit niet kon. Hij zou het nagaan. Toen juffr. Stranger de volgende dag weer belde zei de heer **VAS SEUR**: "Ik heb 't nagegaan: het klopt, de woning is er inderdaad niet meer. Verder kan ik niets doen voor Mevr. Tamminga. Dan gaat ze maar naar 't Leger des Heils!".....

OP DE 3E ETAGE wonen Paul en Vicky Spierenburg met 2 mooie koten. Zij krijgen helemaal niets van Herhuisvesting omdat ze één maand te laat zijn ingeschreven op dit adres om in aanmerking te komen voor een aanbieding.
De Hr. Boetje, leider van de projectgroep Nieuwmarkt, heeft gezegd dat de wethouder zich wel met hun geval bezig zou houden.

OP DE 4E ETAGE woont Ton Beentjes, alleenstaand kunstenaar, die ± 3 weken geleden een aanbieding op het Spaarndammerplein weigerde omdat het er veel te klein was. Hij heeft eerder atelierruimte nodig dan 'n 2-kamerwoninkje. Op het moment dat ik dit schrijf hoor ik van hem dat hij net vandaag een woning aan de Ruysdaelkade aangeboden gekregen heeft, die hem wel lijkt.
Zouden de kansen keren?

Wij houden u op de hoogte!